

prima instanță: N. Costin
instanța de apel: N. Budăi, N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 2ra-2008/13

Î N C H E I E R E

07 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Groza Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Groza Igor împotriva
Federației de Automobilism din Republica Moldova și Companiei „Teleradio –
Moldova” cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012 prin care a
fost respins apelul declarat de către Groza Igor și menținută hotărârea Judecătoriei
Grigoriopol din 27 septembrie 2011,

c o n s t a t ă

La 25 noiembrie 2008 Groza Igor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Federației de Automobilism din Republica Moldova și Companiei
„Teleradio – Moldova” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 24 august 2008 a participat în
calitate de pilot-competitor la întrecerile între autoturisme la viteză „Rally Cupa
Independenței 2008” pe traseul Ciobanca – Căpriană (r. Strășeni), competiție
organizată în comun de către Federația de Automobilism din Republica Moldova și
Compania „Teleradio – Moldova”.

În cadrul competiției s-a produs un accident rutier cu implicarea
automobilului reclamantului de model Nissan SX 200, nr. de înmatriculare C SX
200, în rezultatul accidentului automobilul fiind incendiat, fapt confirmat prin actul
de constatare a incendiului nr. 168 din 25 august 2008.

Menționează reclamantul că organizatorii competiției de întrecere la viteză
„Rally Cupa Independenței 2008” nu au asigurat securitatea incendiară a traseului
contrar normelor stipulate în Codul sportiv internațional al Federației internaționale
de automobile din 03 iulie 2008, Secția Serviciului protecției civile și situațiilor
excepționale a r. Strășeni nefiind înștiințată în modul corespunzător despre
petrecerea a careva întreceri sportive la viteză.

De asemenea, nu a fost asigurată nici prezența serviciului ambulanței, în urma producerii accidentului reclamantul fiind nevoit de sine stătător să apeleze la serviciile medicale de urgență.

Conform raportului de expertiză nr. 576 din 08 octombrie 2008 întocmit de către specialistul S. Salihov al Centrului Expertize Independente „Cexin”, prejudiciul cauzat autoturismului în urma accidentului constituie suma de 9 000 Euro, iar potrivit ordinelor de plată nr. 07146 din 03 august 2007, nr. 07164 din 08 septembrie 2007, nr. 08017 din 16 ianuarie 2008 și nr. 08109 din 25 iunie 2008, autoturismul de model Nissan SX 200, nr. de înmatriculare C SX 200 a fost de multiple ori reparat, fiindu-i instalate piese de schimb noi în sumă de 9 935 dolari SUA.

Consideră reclamantul că în virtutea normelor legale organizatorii competiției sunt direct responsabili pentru accidentul în care el a fost implicat și prejudiciul cauzat autoturismului-proprietatea sa, neasigurând condiții adecvate de securitate la petrecerea evenimentului sportiv.

Solicită reclamantul repararea de către Federația de Automobilism din Republica Moldova și Compania „Teleradio – Moldova” a prejudiciului material în valoare de 9 000 Euro (valoarea daunei cauzate automobilului), 9 935 dolari SUA (costul pieselor de schimb și al lucrărilor de reparație anterioare) și 500 lei (costul serviciilor de evacuare a automobilului), și a celui moral în valoare de 200 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 27 septembrie 2011 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Groza Igor și menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 27 septembrie 2011.

La 28 martie 2013 Groza Igor a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012, cerând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Recurentul în motivarea recursului a invocat că prima instanță și instanța de apel au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, apreciind arbitrar probele prezente la materialele pricinii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, în vigoare la momentul pronunțării deciziei instanței de apel, recursul se declară în termen de 2 luni de la data pronunțării deciziei, iar în cazul redactării acesteia, de la data înștiințării scrise a părților despre semnarea hotărârii redactate.

Iar prevederile art. 434 alin. (1) CPC în redacția Legii nr. 155 din 05 iulie 2012, în vigoare din 30 noiembrie 2012, stipulează că recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă faptul că copia redactată de pe decizia Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2012 a fost expediată în adresa recurentului la 20 noiembrie 2013, însă nu se conțin date despre momentul recepționării acesteia, iar însăși recurentul indică în cererea de recurs că a primit-o la 30 ianuarie 2013.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Groza Igor se consideră a fi depus în termen.

La 14 mai 2013 în adresa intimațiilor Federația de Automobilism din Republica Moldova și Compania „Teleradio – Moldova”, a fost expediată copia recursului declarat de către Groza Igor cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs, însă intimații nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit, admisibilitatea recursului examinându-se astfel în lipsa acestora.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Groza Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1), (2), (3) și (4) CPC.

Din materialele prezente la dosar, și anume din copia de pe Regulamentul de desfășurare a „Rally Cupa Independenței 2008” aprobat de către Președintele

Companiei „Teleradio – Moldova” V. Todercan și coordonat cu Președintele Federației de Automobilism din Republica Moldova V. Miculeț, copia de pe actul reviziei tehnice a automobilului din 22 august 2008 întocmit de către expertul Sergiu Fomov, copia de lista din 23 august 2008 (forma nr. 3) a persoanelor autorizate să participe la competiție, copia de pe raportul privind competiția automobilistică „Rally Cupa Independenței 2008”, dar și din declarațiile părților expuse pe parcursul examinării pricinii în fond și în apel, se relevă faptul că la 24 august 2008 a fost organizat în comun de către intimații-pârâți Federația de Automobilism din Republica Moldova și Compania „Teleradio – Moldova” evenimentul sportiv „Rally Cupa Independenței 2008” pe traseul Ciobanca – Căpriană (r. Strășeni), la care a participat și recurentul-reclamant, în rezultatul unui accident autoturismul acestuia incendiindu-se.

Competiția s-a desfășurat în baza Regulamentului de desfășurare a „Rally Cupa Independenței 2008” menționat supra, textul acestui act fiind adus la cunoștința participanților, inclusiv și recurentului Groza Igor, fapt confirmat prin semnătura olografă a lui aplicată pe lista participanților la evenimentul sportiv.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că textul regulamentului nominalizat la capitolul „Asigurare” în mod expres prevede faptul scutirii de obligațiuni ai organizatorilor față de competitori pentru daunele cauzate lor sau automobilelor, provenite prin participarea la competiție.

În circumstanțele enunțate, instanța de recurs consideră justă și întemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, în situația în care recurentul-reclamant în mod benevol și deliberat a decis să participe la competiția organizată, conștientizând existența unui risc sporit la care el și autoturismul său poate fi expus în cadrul întrecerii la viteză și cunoscând despre faptul scutirii organizatorilor de oricare obligațiuni de asigurare.

Mai mult ca atât, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție evidențiază faptul că culpa în producerea accidentului rutier, în urma căruia automobilul de model Nissan SX 200, nr. de înmatriculare C SX 200 a fost incendiat, îi aparține exclusiv recurentului, care se afla la volanul acestuia în calitate de pilot-competitor la întreceri de viteză.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului ca temei al admisibilității recursului precum că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material, neacordând o calificare juridică faptului că Codul sportiv internațional al Federației internaționale de automobile este aplicabil la cazul speței, deoarece este unul abuziv, codul sportiv menționat nefiind un act juridic oficial și fiind lipsit în consecință de caracter imperativ și generator de efecte juridice, constituind de fapt un document intern adoptat de către organizația „Federația Internațională de Automobile”.

Alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate, și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4), fără a examina temeinicia acestora.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, hotărârea din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Groza Igor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Groza Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi